obstrictos. Expectabo igitur, ut quibus in mei Collegis ~~meis~~ meis, indices quid sit quod a me praestari commodis tuis optaveris. Suadebunt ipsi, ut et officiorum Excellentissimi D. Legati de Brun rationem habeas neque id sine causâ, cum reverâ viri istius autoritas apud Principem nostram longè maximi ponderis sit. Adstipulor proinde καὶ συγχαίρω eidem consilio iterumque et iterum, quantum in me est virium et operae, eodem animi affectu defero, quo praeclaram eruditionem, caeterasque grandes virtutes tuas semper suspexi, semper suspecturus sum. Vale Vir Maxime et me ama. Scrib: Hagae Com: Prid. XV. Cal: Dec CIƆIƆCLIII

D. T. ad obsequia addictus.

A ~~[illegible]~~ enimiae tuae repetitâ lectione C H
semper cum incaluissem, in id argumentum hoc
Epigrammate ~~[illegible]~~ ludebam.

Ludovico Henrico Nassoviae Principi

Illustrissime atque Excellentissime Princeps. (487)

Quas ad me dignatus es, in gratiam D. Cyriaci Lentuli clementissimas literas dare iis ego respondere cupiam non tam verborum inaniis, quam factis, et obsequio quali me non nuper obstrictum Illustrissimae domui Nassanicae fateor libens meritoque. Cogitanti tamen cujusmodi ~~sibi~~ à me opellam praestari viro eximio jubeas, mihi quidem non occurrit, quo testari valeam, quanti gloriam parendi fecerim, quoties cunque Tibi, Illustrissime Domine, collibitum fuerit, mandatis me tuis honestare. Nec ipse quidem autor epistolâ ad me scriptâ, eò collimare videtur ut historiae quam tractat pertexendae quidquam a nobis suppeditetur, satis nimirum gnarus, res ab Heroibus nostris publicè gestas ex eorum commentariis, qui in idem argumentum complures hactenus incubuere facilè se edoceri posse, quin, ut ego mentem scriptoris capio, sustentando potius sibi et animando quod faciat, conferre Principem pupillum velit, quam ut schedulis ~~aliis~~ situ falsis instruatur ~~[illegible]~~
Eâ de re cum certiorem ego Celsissimam Principem Aviam

Aviam feci, agnovit propensam viri eruditi vo-
tatem, omni et Nassuniorum, et Auriacorum
favore dignam esse, neque obscurè professa e[st]
ubi aliquando, ad umbilicum perductus ille labo[r]
luci publicæ exponetur, curæ sibi futurum, ut et n[o]
nomine Nepotis sui, quâ par est humanitate exci[pia]-
tur. De Schedis quod occæpi dicere Princeps, Illust[rissime]
nihil est, quod subveniri Cl. Lentulo magnope[re]
intersit, præter ipsum librum Commentarium, [quem]
de rebus a se et ductu gestis Princeps Frederi[cus]
Henricus suâ manû ~~postcris~~ exaratum poster[itati]
reliquit.. Enimverò aureum illud volumen e[st]
neque Iuliano postponendum: Ejus tamen ut a[li]-
cuiquam copia fiat, non arbitror impetrari posse.
Premendum hactenùs, non unâ de causâ judica[vit]
Princeps longè prudentissima: neque se ab insti[tuto]
dimoveri passa est multorum votis et obtes[tationi]-
bus sollicitata, inde ab excessu Principis Mari[ti].
Cessabunt certè causæ, quas dixi; et erit, Deo volen[te]
cum exorari sese sinet, cujus nunc in sinu latet Cim[elium]
nulli non pretiosissimo æquiparandum; Id beneficium
aliquando si impetramus, habebunt, hercule, scriptore[s re]-
rum Belgicarum, quo suas singuli lucubrationes, a[d nor]-
mam revocent et incudem. Ego verò de re incertâ n[ihil]
assero, de me meisque Tibi Princeps Illustrissime, omnia ob[sequia]
polliceor, et quâ decet animi submissâ veneratione [me]
dico dedicoque

Cels: T. ad humillima obse[quia]
devotissimus.

28: Jan. 1654.
qu: 21. Dec. 1653.

Westerbanio.

(438)

Ecce quaterniones tui, Vir Nobilissime postridiè quam
avelli ab amicâ potuere. Id nimirum heri accidit, et [ad]
octavam vespertinam. Habes unde augurium cap[ias]
de benevolentiâ lectorum. Ipse ego pleraque percur[ri]
omnia me variè nunc districtum fateor non perlegisse, n[am]
quid